

# All hjälp du egentligen inte vill ha

"Gå och slå huvudet i gatan så får du all hjälp du egentligen inte vill ha". De orden har jag alltid med mig, på väggen på alla kontor jag suttit på och jag har dem alltid i bakhuvudet när jag möter människor i mitt arbete. "All hjälp du egentligen inte vill ha". Det är viktiga ord. Jag arbetar som biståndshandläggare inom äldreomsorgen och har gjort det i snart tio år. Jag möter människor som på grund av sjukdom, olycksfall, ålder har olika behov av hjälp och det är så viktigt att inse att all hjälp vi erbjuder, allt vi kan ordna, erbjuds människor som i de allra flesta fall, om det var möjligt, skulle vilja vara utan den.

Orden ovan är sagda av en man som jag arbetade med under min studietid, som hade varit med om just det, slagit huvudet i gatan. Jag tänker ofta på honom. Han hade all hjälp som går att få, alla hjälpmedel, alla ersättningar. Men han ville inte ha det.

**Som biståndshandläggare är vi väldigt duktiga** på att se lösningar, det är vår stora styrka. Vi hittar lösningar på allt, vi ringar in en persons behov och erbjuder och motiverar till olika sätt att lösa dem. Detta är bra tänker jag. Det finns så mycket hjälp att få i Sverige. Trots allt som skrivs i tidningar och syns i media, kan jag med stolthet säga att jag arbetar som biståndshandläggare, att vi oftast erbjuder en god omsorg och att jag gör ett bra arbete. Men jag kommer aldrig kunna hävda att de människor jag möter ska vara tacksamma för att de får hjälp. Det går inte att begära att någon ska vara tacksam för att hen inte längre klarar en sak som de kanske alltid klarat tidigare eller skulle fortsätta att klara om det inte vore för sjukdom eller olycka som drabbat dem. Med det sagt menar jag inte att det inte är bra att få hjälp. Jag möter så många som trots att de verkligen

inte behöver vara det, är just tacksamma. Tacksamma för att de med hjälp kan fortsätta att bo kvar i sina hem, kan fortsätta att med hjälp göra saker de tycker om och som med hjälp faktiskt kan fortsätta att på många sätt vara självständiga. Men alla känner inte så.

Som biståndshandläggare har vi en lagstiftning att förhålla oss till. Det innebär bland annat att alla inte alltid kan få det de vill ha. Men med snart tio års erfarenhet kan jag helt ärligt, med handen på hjärtat säga, att de allra flesta får det de ansöker om. Men det är viktigt att inse, att även om personen fått precis vad hen ville, precis det boendet hen ville komma till, exakt den hjälpen från hemvården som ansöktes om, så betyder det inte att hen egentligen vill ha det. "Du får all hjälp du egentligen inte vill ha".

**Jag är socionom, jag har kompletterat** med andra kurser på högskolan, jag har gått internutbildningar och jag har läst mängder av artiklar och litteratur inom ämnet äldreomsorg. Men mina största lärdomar kommer inte därifrån. De kommer från de människor jag möter varje dag i mitt arbete. Som, eftersom jag arbetar inom äldreomsorgen, i de flesta fall levt långa liv utan någon som helst hjälp men som en dag behöver det. Då är det viktigt att jag som biståndshandläggare lyssnar, ser och inser att jag och det jag erbjuder är en liten, liten del i en människas liv. Att ha respekt för människan framför mig och inse att det är mycket troligt att jag själv en dag sitter där. Att jag själv en dag ska berätta om min vardag, vad som blivit svårt och vad jag behöver hjälp med. En dag kommer säkert jag få all hjälp jag egentligen inte vill ha.

*Frida Carlsson, biståndshandläggare, Lunds kommun.*